

Palestina och PFLP i Havanna



Palestina och PFLP i Havanna

Författaren och journalisten Eduardo Galeano sa att världen är delad mellan de ovärdiga och de indignerade, och att man måste se vilken sida man står på. Vi lever i en värld som har vant oss vid att normalisera orättvisor. Graden av acceptans för orättvisor är sådan att tystnad är den största medbrottslingen. Den skyldige är inte bara den som avrättar, utan också den som, med vetskap om att ett brott begås, förblir tyst och böjer sitt huvud.

Watan Jamil Alabed föddes den 8 januari 1993 som palestinsk flykting i Jordanien. Han är för närvarande representant för Folkfronten för Palestinas befrielse (PFLP) på Kuba, som är marxist-leninistisk. Han håller på att avsluta sitt fjärde specialiseringsår i pediatrik i Havanna. "Vi är palestinier, araber och internationalister", är Frontens slogan.



Foto: Cubadebate

Watan föddes i en enkel familj och började arbeta vid tretton års ålder. Hans farfar drevs från Palestina för ett flyktingläger i Jordanien. Watans föräldrar och farbröder föddes där. Han berättar att 1948, efter Naqba (katastrofen), bestod lägret av tält. Lägret finns fortfarande idag, men nu med stenbyggnader, där människor trängs ihop. Människor bor trångt och avloppen är bristfälliga.

Ändå är Jordanien platsen för de bästa flyktinglägren när det gäller förhållandena. Och tillsammans med Libanon och Syrien är det

ett av tre länder som tar emot flyktingar utanför det palestinska territoriet.

Watans pappa, en rörmokare, har arbetat oavbrutet i hela sitt liv. Människor som han som går ut varje dag för att tjäna sitt levebröd utan att veta vad som kommer att hända i morgon. Han hade aldrig kunnat föreställa sig vad livet hade i beredskap för hans son.

En dag innan Watan började på University of Science and Technology i den jordanska staden Irbid fick han veta att han hade fått ett stipendium som han hade ansökt om. Folkfronten, PFLP, är en del av PLO (Palestinska befrielseorganisationen) och Kuba beviljar stipendier till PLO. Så han anlände till ön den 28 augusti 2011 för att göra det han aldrig hade trott att han skulle kunna göra: bli läkare. För att rädda liv.

Och han hamnade på Latinamerikanska läkarhögskolan i Havanna, ett av Fidels internationalistiska projekt, som inte bara hjälper den latinamerikanska regionen, utan också utbildar yrkesverksamma från Mellanöstern, Afrika, Asien och Stillahavsområdet sedan 2009.

Finns det något bättre sätt att göra en internationalistisk revolution för folken än att ge läkare till världen? Och Watan är en av dem. Han är en del av Fidels förbund med de fattiga på jorden, som han också lever med och delar sin lott med. Han drömmer om att arbeta i Palestina, som fortfarande är under israelisk ockupation. Men så snart han är klar med sin specialisering kommer han att återvända till Jordanien. För att arbeta som läkare och som människorättsförsvarare. Som så många andra läkarstudenter från olika delar av världen som studerar gratis på Kuba och sedan återvänder till sitt hemland för att omsätta det de har lärt sig i praktiken.

Vi såg honom i morse, den 18 oktober, framför huvudkontoret för det kubanska institutet för vänskap med folken i Havanna. Vi var alla där. Kubaner, vänner, ambassadörer, palestinier och alla de som kräver ett stopp på den massaker som världen bara betraktar. Så att palestinerna känner att de har stöd av det värdiga och indignerade folket.



Foto: Cubadebate

Bassel Salem är en annan palestinsk kamrat som har bott på Kuba i flera decennier. Hans 87-åriga far befinner sig inne i Gazaremsan. Styrkan och gnistan i hans ögon återspeglar vad seger betyder. Jag har kommenterat detta i en annan kolumn under tidigare veckor. Det finns många sätt att segra.

Det palestinska folkets första intifada ägde rum 1987 och den andra 2000. Alla faktorer är på plats och till och med värre än de tidigare för att en tredje intifada skall äga rum. Ett helt folks uppror. Den 7 oktober anföll den palestinska motståndsrörelsen södra delen av Israel. Ja, det är sant. Har någon någonsin undrat om denna attack var omotiverad?

Staten Israel kännetecknas av en extrem högerregering som utsätter det palestinska folket för dagliga aggressioner. Många

människor känner inte till detta. Det syns inte i massmedia. Men det är verkligheten. Aggressionen är kontinuerlig. Fler människoliv har gått förlorade i Palestina detta år 2023 än under de senaste femton åren. För att inte tala om de materiella förlusterna och de ständiga attackerna mot alla platser som är heliga för folket. Detta brott mot mänskligheten kan inte kvantifieras.

Det internationella samfundet har länge varnats inifrån och utanför Gaza. Varningarna har mötts av döva öron. Om vi fyller ett glas vatten droppe för droppe är det normalt att det så småningom svämmar över.

Som väntat, och som de har gjort i årtionden, utnyttjar staten Israel denna senaste attack för att ge fria tyglar åt den etniska rensning, det folk mord och det krig som det bedriver. Och naturligtvis för att undergräva tvåstatslösningen genom att göra vad man gör bäst tillsammans med sin US-amerikanska partner: att genomföra internationell laglöshet och påverka västmakterna genom demagogi.

Den palestinska ambassaden i Havanna välkomnar besökare med en byst av Yassir Arafat vid ingången. När jag träffade ambassadören, Akram Samhan, såg jag återspeglingsen av hans folk i hans ansikte. Han förmedlar en djup oro och samtidigt frid. Han kunde på nära håll förklara för mig kärnan i kampen och den nuvarande situationen. En kamp som är antiterroristisk. En kamp som, med hans ord, är för deras nationella rättigheter, för frihet. Och den måste delas av alla antikolonialistiska krafter i världen. Utan att glömma att förtrycket började 1948 med aggressionen mot ett folk som påtvingades en annan stat (Israel) som skapats av kolonialismen. Som ambassadören klargjorde: "Palestina vill ha en omedelbar vapenvila och åtgärder för att humanitärt bistånd från Egypten ska nå Gazaremsan".

Enligt Watan enade det som hände den 7 oktober alla palestinska politiska krafter och åsidosatte alla skillnader som kunde finnas inför folk mordet.

Vad kan vi förvänta oss inom den närmaste framtiden? Den 21 oktober kommer den internationella fredskonferensen att äga rum i Egypten, vilket länge har föreslagits av den kinesiska regeringen, av palestinierna själva och av Colombias president Gustavo Petro vid det senaste toppmötet mellan G77 och Kina i Havanna. Vid denna konferens kommer den legitima palestinska regeringen att kräva ett slut på den sionistiska ockupationen.

Joe Biden var i Israel i går och i dag är han i Jordanien. De är krigspartner och han har rest dit för att ge dem sitt ovillkorliga stöd. Israel vill bränna hela norra Gaza för att inleda en markattack. Hizbollah och andra styrkor har redan varnat för att de kommer att ingripa i konflikten om detta sker.

Men vad är det vi genomlever? Vi lever under tystnadens och lögnernas diktatur. Det är oacceptabelt att det internationella samfundet förblir tyst. Om israelerna inte vill inse att de har ett folk som kräver sin identitet kommer det aldrig att bli fred i Mellanöstern.

Jag vet att det finns många, många judar som stöder det palestinska folket och deras frihet. De måste stå upp. Många i och utanför Israel säger detta till sin fascistiska och omänskliga regering. Judendom är inte detsamma som sionism, precis som en exil inte är detsamma som en flykting. En landsflyktig lämnar en plats på grund av politisk förföljelse.

Och en flykting flyr från krig och folk mord. Låt oss hoppas att något fruktbart kommer ut av den egyptiska fredskonferensen. Det kan vara ett litet steg mot en lösning. Vad som än händer, om det finns en sak som imperialisterna, mördarna, sionisterna och kolonialisterna kan vara klara över, eftersom de alla är en och samma, så är det att det palestinska folket inte ger upp. Och de kommer att segra.

Redan deras blotta existens är en seger.

Till alla palestinska martyrer.

Cubadebate 231018 (redigerat och kortat ZT)

[Palestina](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA OCH GAZA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72